

πιθήκων. Μολαταῦτα δὲν φαίνεται εἰσέτι ἐγγίζουσα ἡ ἐποχὴ καταρτισμοῦ πιθηκικοῦ λεξικοῦ, διότι αἱ μέθοδοι τοῦ κ. Γκάρνερ εἶναι ἐπίπονοι. Καθὰ νῦν ἀγγέλλει προετοιμάζει ἤδη νέα σείραν νεωτάτων πειραμάτων περιλαμβανόντων πολλοὺς ἤχους τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, πιθήκων, πτηνῶν, μηχανῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων. Μέχρι τοῦδε δὲν εὗρεν ἐσωτερικὴν φυσικὴν διαφορὰν τῶν φωνητικῶν ἤχων τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν τῶν πιθήκων. Αἱ φωναὶ αὐτῶν διαφέρουσιν ὡς πρὸς τὴν εὐρύτητα, τὸν τόνον καὶ τὴν εὐκαμψίαν οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὸν «τρόπον τῆς διαδόσεως», ὅ,τι δὴποτε καὶ σημαίνει τοῦτο. Κατὰ τὸν κ. Γκάρνερ ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ ἂν ἐστερεῖτο τῆς μορφώσεως, ἢν λαμβάνει ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ συνεπαφῆς δὲν θὰ ἦτο τόσον ἀνομοία πρὸς τὴν τῶν πιθήκων, ὅσον κοινῶς πιστεύεται. Παρὰ τοὺς ἀναριθμήτους αἰῶνας τῆς φωνητικῆς ἀναπτύξεως καὶ παρακμῆς, δι' ἧς διήλθεν ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα, ὑπάρχουσιν εἰσέτι κατὰ τὸν κύριον τοῦτον ἀποσπάσματα τινα πρωτογόνου τύπου ὁμιλίας, σωζόμενα ἐντὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ.

Θρησκευτικὴ ποινὴ ἐν Ἰνδικῇ. — Ἡ ἐπομένη ἀφήγησις προέρχεται ἐκ Φαῦζαβάδης τῆς ἐν Οὐδῇ τῆς Ἰνδικῆς, ὅπου ἀνὴρ ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἀχίρ ἦτο βροσκῶν, ἔφερεν ἐπ' ὤμων μόσχον, ὅστις τυχαίως, πεσὼν, ἔθραυσε τὸν λαιμὸν αὐτοῦ. Οἱ Βραχμᾶνες συνεκρότησαν ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον συμβούλιον, καθ' ὃ βροσκὸς κατεδικάσθη εἰς τὸ αὐστηρότερον εἶδος ἐξαμῆνου ἀφορισμοῦ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα διετάχθη νὰ διάγῃ βίον ἐπαίτου, φέρων δὲ σχοινίον περὶ τὸν τράχηλον καὶ μέρος τῆς οὐρᾶς τοῦ μόσχου ἐπὶ τῶν ὤμων ὥφειλε νὰ μεταβῇ ὡς προσκυνητὴς εἰς διάφορα μέρη ὅπου εὕρισκονται ἱερὰ κειμήλια τῶν Ἰνδῶν. Ἀπηγορεύθη εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ νὰ παράσχωσιν αὐτῷ ἄστυλον ἢ τροφήν ἐπὶ τῇ ποινῇ τοῦ νὰ υποστῶσι τὸν παραπλήσιον ἀφορισμόν. Ἦδη ὁ βροσκὸς ὑπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον αὐτοῦ, μέχρις ὅτου ὅμως συντελεσθῇ ὁ ἐξαγνισμός, ὁφείλει νὰ ζῇ ἐν προσωρινῷ χορτοκαλύπτῳ οἰκήματι, ἰδρυσμένῳ χάριν αὐτοῦ. Ἦδη ὑπολείπεται νὰ ἐξαγνισθῇ ὑπὸ ἀνδρὸς τῆς κατωτάτης τάξεως. Κουρεὺς, ἀφ' οὗ ξυρίσῃ τὸν ἐγκληματιᾶν καὶ κόψῃ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν θὰ παραδώσῃ τὰς ἀποκοπείσας τρίχας καὶ τοὺς ὄνυχας εἰς τὸν Βαδμάνον ὅστις θὰ καύσῃ αὐτὰ καὶ θὰ θέσῃ τὸ πῦρ εἰς τὴν καλύβην. Κατόπιν τούτου ὁ βροσκὸς θὰ ριφθῇ εἰς τὸν ποταμὸν Σαρζοῦ καὶ θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τούτου ἐξηγνισμένος καὶ ὅμως καὶ διὰ τούτου δὲν θὰ λήξωσιν τὰ δεινὰ αὐτοῦ. Τῶν δεινῶν τούτων θ' ἀπαλλαγῇ καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁμοίων αὐτοῦ ἐκ νέου γενήσεται δεκτὸς μόνον ἀφ' οὗ παραθέσῃ συμπόσιον εἰς 50 Βραχμᾶνας καὶ 100 τῶν ὁμοίων αὐτοῦ.

Ἡ θερμότης δὲν ἐγκείται ἐν τοῖς ἐνδύμασιν. — Εἶναι ἐσφαλμένον τὸ ὑποθέσαι ὅτι ἐν τοῖς ἐνδύμασιν ὑπάρχει ἡ θερμότης. Ἡ ζωϊκὴ θερμότης εἶναι τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα μεταβολῶν, ἐπισυμβαίνουσιν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ σώματι. Θρέψις διὰ τροφῆς καὶ χρησιμοποίησις ἐνεργείας διὰ γυμναστικῆς ἢ ἄλλης σωματικῆς ἀσχολήσεως ἀποτελοῦσι τὰ ἀποτελεσματικὰ αἷτια τῆς θερμότητος. Τὰ ἐνδύματα φαίνονται μόνον καλὰ καὶ θερμὰ, διότι παρακωλύουσι τὸν ψυχρὸν ἀέρα καὶ ἀντικείμενα ἐπιδεκτικὰ θερμάνσεως περιβάλλοντα τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ νὰ προσελκύσῃ τὴν θερμότητα, τὴν ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ παραγομένην. Ἡ ἐνδυμασία χρησιμεύει μόνον ὡς ἀπομονωτήρ. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἔδει νὰ ἦναι ἐλαφρὰ πρῶτιστα δὲ πάντων νὰ ἐπιτρέπωσι ἐλευθεράν καὶ πλήρη κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος διὰ μέσου παντὸς μέλους τοῦ σώματος — μέχρις αὐτῶν τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν — νὰ διατελῇ δὲ ἐν πλήρει ἐντελεῖα λειτουργίας ὁλόκληρον τὸ μυωνικὸν σύστημα τῶν ἄκρων. Ἄν φορῶμεν καλύμματα τῶν ποδῶν, εἴτε ὑποδήματα δηλονότι, εἴτε περικνημίδας, συμπίεζοντα τοὺς πόδας καὶ καθιστῶτα ἀδύνατον τὴν κατ' ἰδίαν ἐνεργεῖαν ἐκάστου δακτύλου ἄτοπον θὰ ἦναι ὅπως νὰ περιμένωμεν νὰ αἰσθανθῶμεν θερμούς τοὺς πόδας ἡμῶν. Θερμότης εἶναι τὸ συμπλήρωμα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς θρέψεως, ἂν δὲ μέλος τοῦ ὀργανισμοῦ ἦναι οὕτω πως περιδεδεμένον ἵσῃστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνεργῇ, ταῦτοχρόνως δὲ περιωρισμένη ἦναι καὶ ἡ εἰς τοῦτο παρεχόμενη τροφή, τὸ μέλος ἐκεῖνο θὰ ἦναι κατ' ἀνάγκην ψυχρόν. Τὸ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους καταφεύγειν εἰς χονδρότερα καὶ βαρύτερα ἐνδύματα εἶναι ἄπλως γελοῖον. Ἐν γένει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συμ-

πιέζει τὸν πόδα εἶναι ἡ περικνημὶς· ὁ καλτσοδέτης ἐνεργεῖ ὡς δεσμός καὶ περιορίζει τὴν τοῦ αἵματος προμήθειαν, ἐνῶ αὐτὴ αὐτὴ ἡ περικνημὶς ἐνεργεῖ ὡς ἐπίδεσμος καὶ παρακωλύει τὴν κυκλοφορίαν καθ' ὅλα τὰ ἄκρα.

Κολοσσιαῖον οἰκοδόμημα. — Κολοσσιαῖον σχέδιον ἐπιδοκιμασθὲν ἤδη ὑπὸ πολλῶν καρδινάλιων καὶ ἀνωτέρων προσώπων ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ πάππα. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Ἰανικοῦλου ἱδρυσιν ἐν εἵδει καλλιτεχνικοῦ μνημείου, ναοῦ φέροντος τροῦλον ὅμοιον πρὸς τὸν τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ ἔχοντος περίξ μεγάλα οἰκοδομήματα διὰ πάντα τὰ ρωμαιοκαθολικὰ πανεπιστήμια τοῦ κόσμου. Τὸ οἰκοδόμημα ἔσται κολοσσιαῖον καὶ διεθνὲς καὶ θὰ στοιχίζῃ 100 ἑκατ. φράγκων, τοῦ ποσοῦ τούτου συλλεγομένου ἐκ πάντων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου διὰ συνδρομῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν ὀνομάτων πάντων τῶν καθολικῶν ἡγεμόνων.

Τὸ χρυσοῦν ρόδον. — Τὸ χρυσοῦν ρόδον ὅπερ ὁ πάπας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσφέρῃ εἰς καθολικὰς ἡγεμονίδας «ἐπὶ ἀρετῇ» ἀπεστάλη πρὸ μικροῦ εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Πορτογαλίας. Ἡ ἀξία τοῦ ὅλου τούτου πολυτίμου καλλιτεχνήματος ὑπολογίζεται εἰς 50,000 φρ. Ὁ κατασκευάσας αὐτὸ κοσμηματοποιὸς εἶναι μέλος ἀρχαίας οἰκογενείας χρυσοχῶν, ἥτις εἰργάσθη ἐν τοῖς περίξ τοῦ Ἀγ. Πέτρου κατὰ τὰ τελευταῖα τριακόσια ἔτη. Ὡς ἀμοιβὴν ἔλαβεν 8000 φράγκων. Ὁ μίσχος τοῦ ρόδου εἶναι κατεσκευασμένος ἐκ στερεοῦ χυτοῦ χρυσοῦ καὶ ἔχει μήκος ἐνὸς μέτρου καὶ 60 ἑκατοστῶν. Τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ εἶναι προῖον λαμπροτάτης ἐπεξεργασίας καὶ κοσμεῖται ὑπὸ λαμπρῶν πολυτίμων 2 λίθων. Τὰ φύλλα εἶναι κατὰστικα ἐπίσης ἐκ μικρῶν πολυτίμων λίθων ἐν εἵδει σταγόνων ὁρόσου. Ὁλόκληρον τὸ καλλιτέχνημα ἐναποτίθεται ἐν πολυτελεῖ θήκῃ ἐκ λευκοῦ ὁλοσηρικοῦ, κεκοσμημένη δι' ἀργυρῶν κοσμημάτων.

Ἰσπανικὴ ἐφημερίς πρὸς τιμὴν τοῦ Κολόμβου. — Ἡ Ἰσπανία θὰ στήσῃ ἐπὶ τῇ τετρακοσίστῃ ἐπετηρίδῃ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς μνημεῖα ἐν Ἀβάνζ, Βρανάδζ, Πάλφ καὶ ἴσως ἐν Βαλαδολίδῃ. Ἦδη ὅμως ἤρξατο τῆς ἰδρύσεως ἐνός: τοῦτο ἔστι τὸ πρῶτον ἐβδομαδιαῖον φύλλον τοῦ εἰκονογραφημένου εἰς ἀνάμνησιν δὲ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἐκδιδομένου περιοδικοῦ El Centenario οὗτινος προεξάρχει ὁ πρωθυπουργὸς Κανόδας δὲ Καστίλο καὶ ὅπερ θὰ ἐμφανίζεται ἀπὸ τοῦ ἀπριλίου μέχρι τοῦ ὁκτωβρίου τετρακίς τοῦ μηνὸς μετ' εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο θ' ἀποτελῇ πλουσίον λεύκωμα τῆς ἐποχῆς τῶν ἀνακαλύψεων καὶ χρονικὸν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἑορτῶν εἰς τιμὴν τοῦ Κολόμβου, ἐν Ἰσπανίᾳ. Οὐδεὶς ἡδύνατο ἀρμοδιώτερον νὰ κληθῇ εἰς διεύθυνσιν τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου, ὅπερ φέρει τὸ ἔμβλημα: Por Castillo y por Leon nuevo mundo hallo Colon, ἢ ὁ Ζουάν Βαλέρας, ὁ διάσημος ἀνὴρ ὁ καταρτίσας τοὺς Cartas americanas, ὁ πολυμαθὴς μεσάζων μεταξὺ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς μητρὸς χώρας. Τὸ πρῶτον ἤδη ἐδημοσιεύθη ἐν αὐτῷ ἐν πανομοιότηπ ὁ κωδεῖκελος Ἰσαβέλας τῆς καθολικῆς, ὅτινι παρὰτίθεται καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμένον ἀντίγραφον τῆς εἰκόνος τοῦ Ροζαλές. «Ἡ διαθήκη τῆς καθολικῆς βασιλείσεως». Ἐν τοῖς ἐπακολουθήσουσι φυλλαδίοις θὰ δημοσιευθῶσι καὶ ἄλλαι ἐνδιαφέρουσαι εἰκόνες.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ 1893.

ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΗΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν παγκοσμίων συνεδρίων Ὑποεπιτροπεία ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Κολομβιανῇ Ἐκθέσει τῆς 25 Αὐγούστου 1893 ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην σπουδαίαν προκαταρκτικὴν ἐγκύκλιον τῆς Γενικῆς Ἐπιτροπείας τῆς ἐπὶ

τῶν Θρησκευτικῶν Συνεδρίων, τῶν συγκροτηθησάντων κατὰ τὴν Ἐκθεσιν ταύτην :

« Ἡ Κολομβιανὴ Ἐκθεσις τοῦ 1893, πλὴν τῆς εὐρείας καὶ λαμπρᾶς ἐκθέσεως τῶν ἐν τῇ ὕλικῃ προσῶφ κατορθωθέντων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μέλλει νὰ διακριθῇ ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν Συνεδρίων, τῶν ἐν τῇ διανοητικῇ ἐργασίᾳ προεξοχόντων ἀνδρῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν Συνεδρίων τούτων Ὑποεπιτροπεὶα εἶναι ἀνεγνωρισμένη ἐπιστήμῳ διὰ νομοθετικῆς ἀποφάσεως καὶ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως, αἵτινες πεποιθασιν ὅτι τὰ Συνέδρια ταῦτα θὰ ὑψώσωσι τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἐκθέσεως καὶ θὰ αὐξήσωσι τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν. Ἡ Διεθθυσὶς τῆς Ἐκθέσεως θὰ χορηγήσῃ εἰς τὰ Συνέδρια αἰθούσας συνεδριάσεων ἱκανὰς τὸν ἀριθμὸν καὶ καταλλήλους εἰς πᾶν εἶδος συνελεύσεων.

» Τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως συγκροτουμένης, ὅπως δειχθῇ ἡ εἰς τὸν πολιτισμὸν πρόοδος τοῦ κόσμου, ἀνάγκη ὅπως ἡ θρησκεία ὡς δημιουργικὴ καὶ κανονιστικὴ δύναμις, ὡς πρῶτος παράγων καὶ δύναμις εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθρώπων, λάβῃ ἐν τῇ Ἐκθεσὶ τὴν ἀνηκούσαν αὐτῇ ἐξοχὸν θέσιν. Διὸ ἡ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν Συνεδρίων Ἐπιτροπεὶα ποθεῖ τὴν συνεργασίαν ἀντιπροσώπων πάντων τῶν θρησκευμάτων. Νῦν ὅτε τὰ ἔθνη ἄγονται εἰς ἐγγυτέρας καὶ φιλικωτέρας πρὸς ἄλληλα σχέσεις, εἶναι βεβαίως καιρὸς εἰς ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν θρησκευτικῆς ἀδελφότητος. Ἡ ἀνθρωπότης, καίπερ κεχωρισμένη δι' ὠκεανῶν, γλωσσῶν καὶ ἰσχυρῶς διαφεροσῶν μορφῶν τῆς θρησκείας, ὅμως εἶναι μία εἰς τὴν ἀνάγκην, εἰ μὴ καὶ τὴν ἐλπίδα. Αἱ ἀρχαὶ καὶ τάποτελέσματα τῶν μεγάλων ἱστορικῶν θρησκευμάτων σπουδάζονται νῦν μετ' αὐξανούσης αἰεὶ εὐμενείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Δὲν εἶναι βεβαίως σκοπὸς τῶν Συνεδρίων τούτων νὰ δημιουργήσωσι πνεῦμα ἀδιαφορίας πρὸς τὰς σπουδαίας διαφοράς, τὰς διακρινούσας τὰ ἐν τῷ κόσμῳ θρησκείματα, ἀλλὰ νὰ συναγάγωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς εἰλικρινῇ καὶ φιλικὴν κοινολογίαν ἐξοχωτάτους ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, οἵτινες, καίπερ ἰσχυρῶς ἀντεχόμενοι τῶν ἰδίων πεποιθήσεων, θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἴδωσι καὶ νὰ δεῖξωσι τίνας εἶναι αἱ πρῶται ἀλήθειαι καὶ ποῖον φῶς δύναται νὰ ἐπιχύσῃ ἡ θρησκεία εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ παρόντος. Ἐὰν ἕκαστοι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὴν αὐτὴν προσηγορίαν ἢ τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν σωματεῖον ἐπιθυμήσωσι νὰ συνέλθωσιν εἰς ἰδίαν συνόδον, ἡ Ὑποεπιτροπεὶα αὕτη θὰ χορηγήσῃ πᾶσαν εὐκολίαν. Ἀλλὰ τὸ κεντρικὸν θρησκευτικὸν Συνέδριον θὰ στηρίζεται ἐπὶ εὐρυτέρας βάσεως, πεποιθᾶμεν δ' ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦτο δύναται νὰ καταστῇ ἐνδοξὸν ὡς Συνέδριον ἀνδρῶν ἡνωμένων πρὸς κατόρθωσιν μεγάλων ἠθικῶν σκοπῶν.

» Πιστεύοντες ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ ὅτι δὲν κατέλειπεν ἑαυτὸν ἀμέτῳ, πιστεύοντες ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας τείνει εἰς τὸ νὰ παραγάγῃ τὴν κοινὴν εὐημερίαν καὶ εἶναι ἡ ζωτικωτάτη δύναμις ἐν τῇ κοινωνικῇ τάξει παντὸς λαοῦ, πεποισμένοι ὅτι ὁ Θεὸς τῷ ὄντι δὲν λαμβάνει πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνῳ ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην εἶναι δεκτὸς ὑπ' αὐτοῦ, προσκαλοῦμεν μετὰ στοργῆς τοὺς ἀντιπροσώπους πάσης Πίστεως νὰ βοηθήσωσιν ἡμῖν εἰς τὸ νὰ παραστήσωμεν πρὸ τοῦ κόσμου κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1893 τὴν θρησκευτικὴν ἁρμονίαν καὶ ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ νὰ φανερώσωμεν τὰς ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς δυνάμεις, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ρίζῃ πάσης προόδου. Πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν τὰς βάσεις τῆς θρησκευτικῆς Πίστεως, νὰ ἀνεξετάσωμεν τοὺς ἐν παντὶ χρόνῳ θριάμβους τῆς θρησκείας, νὰ δεῖξωμεν τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς θρησκείας ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τὰ γράμματα, τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν κυβερνήσιν καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον, νὰ ὑποδείξωμεν τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς αὐξήσιν, τῆς νηφαλιότητος καὶ τῆς ἀγνότητος τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν καὶ τὴν ἁρμονίαν αὐτῆς πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἐπιστήμην, νὰ δεῖξωμεν τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς ἐν τοῖς ἀνωτέροις παιδευτικοῖς ἰδρύμασι, νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀξίαν τῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἀναπαύσεως ὑπὸ θρησκευτικὴν καὶ ἄλλας ἐσφάσεις καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὰς δυνάμεις ἑκείνας, αἵτινες θὰ παραγάγωσι τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίου. Διὸ ἀντιπροσώποι πάσης χώρας τῆς γῆς ἐρωτῶνται καὶ παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι, τί ἔχουσι νὰ συνεχέγωσιν ἢ νὰ ὑποδείξωσι πρὸς βελτίω-

σιν τοῦ κόσμου, ποῖον φῶς ἔχει νὰ ἐπιχύσῃ ἡ θρησκεία ἐπὶ τὰ προβλήματα τῆς ἐργασίας, τὰ ζητήματα τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῆς δυσχεροῦς κοινωνικῆς καταστάσεως ἐν τῷ παρόντι, ὡσαύτως δὲ ποῖον φῶς δύναται νὰ ἐπιχύσῃ ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα, τὰ ἀπασχολήσαντα τὰ ἄλλα συνέδρια τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1893. Πρόκειται νὰ συζητηθῶσι ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια θέματα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πνευματικῇ κοινίστρᾳ πρωταθλητῶν πάσης χώρας καὶ ἀναμένομεν ὑποδείξεις καὶ διαβεβαιώσεις συνεργασίας παρὰ τῶν προσώπων ἑκείνων καὶ τῶν θρησκευτικῶν σωμάτων, πρὸς οὓς ἡ παρούσα ἐγκύκλιος πέμπεται ἰδίᾳ.

» Ἐκ τῶν ἤδη εἰλημμένων εὐνοϊκῶν ἀπαντήσεων παρ' ἐξοχωτάτων θεολόγων, πολιτευομένων, νομικῶν, ἱστοριογράφων, συγγραφέων καὶ λογίων ἀνδρῶν ἐλπίζεται ὅτι τὰ συνέδρια τοῦ 1893 ἀποτελέσουσι σπουδαῖον σήμερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ὁ πρόεδρος προτείνει τὰ ἐξῆς θέματα ὡς καταλλήλα νὰ δηλώσωσι καθόλου τὸν κύκλον τοῦ τμήματος τούτου, μάλιστα δὲ νὰ προκαλέσωσι τὰς ὑποδείξεις τῶν μερικῶν ἐπιτροπεῶν, συμβουλευτικῶν συμβουλίων, ἐπιτίμων μελῶν καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων καὶ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν τελικὸν καθορισμὸν τῆς ἐργασίας τῶν θρησκευτικῶν συνεδρίων.

α'. Ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ.

β'. Αἱ ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ἑκείναι μάλιστα, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶσι πρὸς τὰς κρατούσας νῦν πυρρωνιστικὰς ἰδέας.

γ'. Ὅτι τὰ κακά τοῦ βίου πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὡς ἁμαρτίαι πρὸς τὸν Θεόν.

δ'. Ὅτι ὁ ἠθικὸς νόμος πρέπει νὰ ὑπακούηται ὡς ἀναγκαῖος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ.

ε'. Ὅτι ἡ θρησκεία ποιεῖ τὸν οἰκογενειακὸν βίον ἐνάρετον καὶ ἀγνόν.

στ'. Ὅτι διὰ τῆς ἐπίδρασεως τῆς θρησκείας ἐπὶ τὴν κοινωνίαν στηρίζεται ἡ δικαιοσύνη, προάγεται ἡ ἁρμονία καὶ αὐξάνεται ἡ κοινὴ εὐημερία.

ζ'. Ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας ἐπὶ τὸ κράτος χρησιμεύει εἰς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, τῆς κακίας καὶ ἀταξίας παντὸς εἶδους καὶ εἰς αὐξήσιν τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ.

η'. Ὅτι ἡ συνεπίδρασις δὲν εἶναι ἀσφαλὴς διηγήσις, ἀν μὴ φωτίζηται ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ ὁδηγῆται ὑπ' ἀνεπτυγμένου λογικοῦ.

θ'. Ὅτι ὁ Θεὸς τῷ ὄντι δὲν προσωποληπτεῖ, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνεσι ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην εἶναι δεκτὸς ὑπ' αὐτοῦ.

ι'. Ὅτι ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ τῶν οὐσιωδестάτων καρπῶν εἰλικρινοῦς θρησκείας εἶναι οἱ ἐξῆς: ὅτι ἀποκτᾷ ὁ ἄνθρωπος ἀνώτερον ἠθικὸν χαρακτῆρα, γίνεται χρηστότερος πολίτης, διεξάγει καλλίτερον τὰς ἐργασίας τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, πράττει πάντα σχεδὸν τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας, διαίγει καλλίτερον οἰκογενειακὸν βίον, ἐν δὲ τῷ δημοσίῳ μερίζων δημοσίᾳ ἀσφάλεια, ἰσυχία κτλ.

ια'. Ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐβδομαδί ἡμέρα ἀναπαύσεως εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐν γένει εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

ιβ'. Οἱ κατὰ πάντα χρόνον θριάμβοι τῆς θρησκείας.

ιγ'. Ἡ παρούσα ἐν τῷ κόσμῳ θέσις τῆς θρησκείας, συμπεριλαμβανομένων τῶν θαυμασιωτάτων προόδων αὐτῆς κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα.

ιδ'. Αἱ στατιστικαὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς ἀπάντησις πρὸς τὴν λεγομένην ἐπικράτησιν τῆς ἀπιστίας.

ιε'. Ἡ ἐπικράτησις τῆς θρησκείας ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτικοῖς ἰδρύμασι.

ιστ'. Ἡ πραγματικὴ συμφωνία θρησκείας καὶ ἐπιστήμης καὶ ἡ πηγὴ τῆς θρυλουμένης συγκρούσεως αὐτῶν.

ιζ'. Ἡ ἐπίδρασις τῶν θρησκευτικῶν ἀποστολῶν ἐπὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἐμπορίαν.

ιη'. Ἡ ἐπίδρασις τῆς θρησκείας ἐπὶ τὰ γράμματα καὶ τὴν καλλιτεχνίαν.

ιθ'. Ἡ μέλλουσα ἐνότης τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον.

κ'. Ὅτι ὑπάρχει ἐπιρροή τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, διδάσκουσα ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ ὅτι πρέπει νὰ λατρεύῃ τις καὶ νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτόν, ὅτι ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου προσλαμβάνεται διαφόρως ὑπὸ τῶν διαφορῶν πνευμάτων καὶ ἐντεῦθεν γεννῶνται ποικιλίαι ἐν ταῖς μορφαῖς τῆς θρησκείας.

κα'. Ὅτι οἱ πιστεύοντες εἰς ταῦτα δύνανται νὰ συνεργάζωνται πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ τὰς διαφοράς, αἵτινες χωρίζουσιν ἴσως αὐτοὺς ἐν τῇ περὶ Θεοῦ ἀντιλήψει, τῇ ἀποκαλύψει καὶ φανερώσει αὐτοῦ καὶ ὅτι τοιαύτη ἀδελφότης δὲν συνεπάγεται τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν διαφορῶν. Ὡστε ὁ χριστιανὸς, πιστεύων εἰς τὴν τελείαν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, δύναται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Ἰουδαίου, ὅστις μετ' ἀφοσιώσεως πιστεύει εἰς τὸν Ἰεχωβά τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Κουάκερος μετὰ τοῦ ἀνίχοντος εἰς τὴν ἐπισκοπικανὴν Ἐκκλησίαν, ὁ Καθολικὸς μετὰ τοῦ Μεθονιστοῦ, ὁ Βαπτιστὴς μετὰ τοῦ Ἐνωτικοῦ κτλ.

Εἰς τι χρησιμεύει τὸ Σικάγον

Συγγραφεὺς, αἱ περὶ Ἰνδικῆς μελέται τοῦ ὁποίου ἰδιαιτέρας ἐτυχον προσοχῆς, ἀφιεροῦν ἐνδιαφέρον ὄρθρον εἰς τὴν χρησιμότητα τῆς κοσμοπολίτιδος πόλεως τοῦ Σικάγου, παρατιθέμενος εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω τίτλου ὑποβαλλομένην ἐρώτησιν τὰ ἐπόμενα :

Τὸ Σικάγον χρησιμεύει ἵνα μετατρέπῃ τὴν ζῶσαν σάρκα εἰς κρέας ἀλίπαστον προωρισμένον πρὸς μακρὰν διατήρησιν (conserve) καὶ εἰς κρέας τοῦ κρεωπώλου. Ἐν Σικάγῳ, λέγει ὁ κ. Ρουζιέ, ὅταν ἐκλίπῃ τὸ κρέας, ἐκλείπει τὸ πᾶν. Διότι ἡ πόλις εὐρίσκεται ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν μεγάλων πολιτειῶν τῶν παραγωγῶν ἀραβόσιτον, τοῦτέστι χωρῶν κτηνοτροφίας καὶ λιπάνσεων. Εἶναι ἡ πύλη δι' ἧς διέρχονται πάντα τὰ προϊόντα αὐτῶν ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν, εἰς τὴν πολυάνθρωπον καὶ πεπολιτισμένην Ἀμερικὴν, ἵνα φθάσωσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς φορτώσεως ὁπόθεν θὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην. Συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Μισσισιππὶ διὰ διώρυχος, δεσπόζει μεγάλῃς ποταμίας ὁδοῦ, διασχίζουσης τὴν Β. Ἀμερικὴν ἀπὸ τῶν μεγάλων λιμνῶν μέχρι τοῦ μεξικανικοῦ κόλπου. Ἡ λίμνη Μισσιγκάν συνδέει αὐτὴν μετὰ τῶν μεγάλων Πολιτειῶν τοῦ ΒΑ. τμήματος μετὰ τοῦ Μίλγουοικ, Δουλούθ, Δετροίτ, Καναδά, Μοντρεάλ καὶ Ἀγίου Λαυρεντίου. Ἔστι δὲ τὸ κέντρον ὁπόθεν δίκην ἀκτίνων ἐξέρχεται τὸ πυκνὸν σύμπλεγμα τῶν ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων αἱ 51 γραμμαῖ, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς 32 διαφόρους ἐταιρίας. Βεβαίως, ἐν τοιαύτῃ εὐρισκόμενον τοποθεσίᾳ, ἀποθήσεται πάραυτα ἡ ἀμερικανικὴ πρωτεύουσα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὧν τὸν κυριώτερον λιμένα μόνον ἀποτελεῖ ἡ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἀποβαίνουν οἱ ἐξ Εὐρώπης μεταναστεύοντες. Κατὰ συνέπειαν τηρεῖ τὸν εἰδικὸν καὶ ἀπλοῦν αὐτοῦ χαρακτῆρα. Δὲν ἔχει πολλαπλὴν βιομηχανίαν, χυτήρια, κλωστήρια, ὑφαντουργεῖα, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὸ κέντρον τῶν σιδηροδρόμων, οὐδὲ μίαν κατασκευάζει ἀτμάμαξαν ὡς ἀρτιγέννητος πόλις τῆς Δύσεως δὲν ἐπαρκεῖ εἰσεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ ἀπομένει ἡ κυριώτερα πελάτις τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ Σικάγον εἶναι «πόλις κρέατος» : δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τὸ ὁρατὸν ὑπόλοιπον, τὸ ψηλαφητὸν προϊόν τῆς ἐνεργείας, τῆς σκέψεως, τῆς ζωῆς, ἅτινα ἐκάθισαν ἐπὶ δωδεκάμηνον διάστημα, ἀποτελοῦσι τοσαύτην ποσότητα κρέατος κοπέντος, μετασκευασθέντος εἰς δέματα καὶ ἀποσταλέντος εἰς τὸ ἔξωτερόν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τρεῖς ἐπισκέψεις ἀρκοῦσι νὰ καταστήσωσι καταληπτὴν τὴν πόλιν τοῦ Σικάγου. Παρατηρήσατε κατ' ἀρχὰς τὰ εὐρεία ἄλση πλήρη κτηνῶν, ἅτινα ἐκτείνονται περίξ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν.

Ταῦτα προηγήθησαν πάντων : ἐκ τούτων λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν αἱ «πόλεις τῶν κρεάτων», ὃν τρόπον αἱ «πόλεις τῶν σίτων» λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν παρὰ τῶν «κτηνοτρόφων». Μετάβητε εἰς ἐπίσκεψιν τῶν εὐρείων τούτων ἐκτάσεων ἐδάφους γυμνοῦ ἅμα καὶ βορβορώδους, αἵτινες ἐξαπλοῦνται μέχρι τοῦ σημείου, εἰς δ' ἐξικνεῖται τὸ βλέμμα. Κάτωθεν συμπλέγματος τηλεγραφικῶν συρμάτων, ὧν αἱ γιγαντιαῖοι πᾶσσαλοι ἐγείρονται καὶ βυθίζονται μακρὰν ἐν τῷ ὀμιχλῶδι διαστήματι, πυκνοὶ ὡς οἱ ἱστοὶ τῶν σκαφῶν ἐν μεγάλῳ λιμένι. Ἐκεῖ ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς διασταυρώσεως κιγκλιδωτῶν, περιοριζόντων τὰ τετράγωνα τμήματα ἐν οἷς βρῖθουσι τὰ κτήνη, γέφυραι ζευγνύουσιν ὑπερθεὶν τοὺς περιορισμένους χώρους, πάντα δὲ ταῦτα ἀπλᾶ, χονδροειδῆ, στοιχειώδη, κατεσκευασμένα ἐξ ἀξέστων σανίδων καὶ πασσάλων σχεδὸν ἀκατεργάστων, τοσοῦτων ὅμως τὸν ἀριθμὸν ὥστε οὐδὲν ἄλλο φαίνεται ὑποκάτω τοῦ εὐρέος οὐρανοῦ. Ἡδὴ ἐὰν ἡ καρδία ὑμῶν ἀντέλῃ εἰσελθετε εἰς καθίδρυμα, ἐν ᾧ ἐκτελεῖται ἡ εἰς δέματα διασκευὴ τοῦ κρέατος (Packing-house) : παρέλθετε τὰ τεῖχη ταῦτα, τὰ ὑπὸ τοῦ καπνοῦ μεμαυρισμένα, διασχίσατε τὰς σιδηροδρομικὰς ταύτας γραμμάς, τὰς ἥιστα καλῶς διερρυθμισμένας ταύτας ὁδοὺς, τοὺς σωροὺς τούτους σανίδων, τὰ συμπληρωματικὰ ταῦτα ἐργοστάσια ὅπου κατασκευάζοντα τὰ βαρέλια καὶ τὰ ἐκ λευκοσιδήρου κιβωτίδια, τὰ γραφεῖα ταῦτα, ἅτινα περιβάλλουσι τὰ σφαγεῖα ὑπομείνατε τὴν ψυχρὰν ταύτην ὁσμὴν μαγειρίου, βουστασίου, σφαγείου, αἱ ἀναθυμῶσεις τῶν ὁποίων πληροῦσι τὰ πάντα. Παρατηρήσατε τοὺς βόας τούτους, οἵτινες ἀναμῖξ καὶ διὰ μαστιγώσεων συνωθοῦνται πρὸς τὸν στενὸν διάδρομον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου ἀναμένει αὐτοὺς ὁ κτύπος τῆς σφύρας. Ἰδετε αὐτοὺς βυθιζομένους ἐν τοῖς ζέουσι λέθωσι, ἀποψηχομένους, διαμελιζομένους, ἐκδερομένους καὶ τιθεμένους ἐν κιβωτίδιοις. Ἰδετε τὰς ἐκτάσεις ταύτας ὅπου συγγένονται ἐν ἀταξίᾳ αἱ ξύλιναι ὑπερκείμεναι ἀλλήλαις γέφυραι, οἱ τηλεγραφικοὶ πᾶσσαλοι, τὰ ἱκρίωματα, αἱ στέγαι, αἱ χονδροειδεῖς ξύλιναι οἰκοδομαί, αἱ αἰθουσαι ἐν αἷς πατεῖ τις ἐν αἰμοσύρῳ βιβρόρῳ, οἱ διάδρομοι οὗτοι, ὅπου κατὰ μήκος μακρὰς γραμμῆς κυκλοφορεῖ ἡ ἀξιοθρήνητος καὶ γραφικὴ συνοδεία χοίρων, οἵτινες ὀλισθαίνουνσι δεδεμένοι ἐκ τοῦ ποδὸς ἐπὶ τροχαλίου καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἀποσφαζόμενοι, πλυνόμενοι, κατατεμνόμενοι καὶ ἀποξυόμενοι ἐν ἐκάστῳ σταθμῷ τοῦ τρομεροῦ αὐτῶν ταξειδίου. Παρατηρήσατε τὸν λαὸν τοῦτον τῶν μαύρων καὶ λευκῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐνασχολοῦνται ἐν τῇ χρήσει τῶν βαρουλικῶν κυλίνδρων, τῶν πελέκων, τῶν κυκλικῶν πρίονων, ἐκάστου ἐργαζομένου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τελούντος δὲ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ὁμοειδεῖς κινήσεις, ὥστε ἐντὸς ἑξαμήνου ἐξέμαθε καὶ αἵτινες ἀποτελοῦσιν ὁλόκληρον τὸ μέρος τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν τῷ ὅλῳ ἔργῳ. Προβῆτε εἰς τρίτην ἐπίσκεψιν καὶ θὰ γνωρίσητε τὸ Σικάγον : Ἰδετε κατασκευαζόμενον τὸ τροχίλατον ὕλικόν ὅπερ θὰ μεταφέρῃ ὅλον τοῦτο τὸ κρέας : μεταβήτε παρὰ τῷ Πούλμαν, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ὁποίου κατασκευάζει μίαν ἅμαξαν ἐμπορευμάτων κατὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ ἐξαγάγετε τὰ ἡμέτερα συμπνεύματα περὶ τοῦ τόσον βαρυστημάντου ὅσον καὶ ἄπλου χαρακτῆρος stockyards, ἧτοι μέρη ἐν ᾗ κρατοῦνται πολυάριθμα κτήνη, τὰ διὰ τὸν καρτερισμὸν τῶν δειμάτων καταστήματα, τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια Πούλμαν, ἀλλ' ἀπλᾶ ἅμα τὰ ἰδρύματα ταῦτα, τὰ ἐν σπουδῇ ἀνεγερμένα, αἱ χονδροειδεῖς ἀλλὰ καταάλληλοι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν οἰκοδομαί, ἡ βάνουσος αὕτη βιομηχανία, ἡ ἐσπευσμένη, ἡ πλουσία εἰς μεγάλα κέρδη καὶ μὴ ἀπαιτούσα οὔτε ἐπιστημονικὰς θεωρίας παρὰ τοῦ μηχανικοῦ οὔτε τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν παρὰ τοῦ ἐργάτου. Τοιαύτη καὶ ἡ μεγαλόπολις αὕτη, ἧτις παρήχθη ἐντὸς εἰκοσαετίας ὡς κολοσσιαῖος ἀμανίτης. Ὑψηλαὶ οἰκίαι τετράγωνοι, εὐρεῖαι ὀρθογώνιοι ὁδοί, τράπεζαι καὶ ξενοδογεῖα δεκαώροφα, αἱ προσόψεις τῶν ὁποίων ἐπιδεικνύουσιν τὸν πλοῦτον, πληθυσμὸς στερούμενος εἰδικῶν ἀνδρῶν καὶ πρωτοτύπων, ὁλόκληρος ὅμως ἀποτελούμενος ὑπὸ θηρευτῶν δολαφίων, ὁμοίων ἀλλήλοις ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὰ συμφέροντα, πάντα ταῦτα κολοσσιαῖα ὡς τὰ δύο ἢ τρία βιομηχανικὰ εἶδη, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν μόνον λόγον ὑπάρξεως τῆς πόλεως ταύτης, ἧτις ἰδρύθη πρὸ αὐτῆς τῆς εἰσόδου τῶν μεγάλων λειμῶνων. Κολοσσιαῖον καὶ ἀπλοῦν : αὐταὶ εἰσιν αἱ δύο λέξεις αἵτινες συχνότερον ἐπέρχονται ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Ἀμερικανοῦ, ἐν πάσῃ κερδοσκοπικῇ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπι-